

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Mărgineanu Teodor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Ionița Dan Pavel, născut la 15 aprilie 1990, originar domiciliat în or. Strășeni, str. V. Cupcea, 49;

Ionița Petru Pavel, născut la 01 mai 1993, originar și domiciliat în or. Strășeni, str. V. Cupcea, 49.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.02.2014 - 21.05.2015 (prima instanță);
2. 22.06.2015 - 16.11.2015 (instanța de apel);
3. 02.02.2016 - 11.05.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 21 mai 2015, inculpații Ionița Dan Pavel și Ionița Petru Pavel au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa, sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 (zece mii) lei, fiecăruia.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat în mod solidar din contul lui Ionița Dan Pavel și Ionița Petru Pavel în beneficiul lui Teodor Mărgineanu suma de 3546,14 lei ca prejudiciu material și cheltuieli de judecată; precum și a cîte 400 lei din contul lui Ionița Dan Pavel și Ionița Petru Pavel în beneficiul lui Mărgineanu Teodor ca prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpații Ionița Dan Pavel și Ionița Petru Pavel cu încă 2 persoane necunoscute, la data de 28 octombrie

2013, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în centrul or. Strășeni, în nemijlocita apropiere a Casei de Cultură, situată pe adresa or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, 70, unde era sărbătorit hramul orașului Strășeni, avînd scopul săvîrșirii unui act de huliganism, au inițiat o ceartă cu partea vătămată Mărgineanu Teodor, numindu-l pe ultimul cu cuvinte necenzurate, după care încălcînd intenționat ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței, fără careva motive, inculpații Ionița Dan și Ionița Petru i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului părții vătămate Mărgineanu Teodor, astfel exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită. În rezultatul loviturilor aplicate părții vătămate Mărgineanu Teodor, i-a fost cauzată TACC, comotie cerebrală, echimoze suborbitale bilateral, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 275 din 07.12.2013, se califică ca vătămări corporale ușoare, care duc la dereglarea sănătății pînă la 21 zile.

Aceste acțiuni ale inculpaților Ionița Dan Pavel și Ionița Petru Pavel au fost încadrate în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal ca huliganism, adică - *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită săvârșită de mai multe persoane.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

- procurorul Cotun Alexandra, prin care invocînd blîndețea pedepsei, a indicat că prima instanță incorect a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în privința inculpaților, deoarece ultimii intenționat au comis acțiunile huliganice asupra părții vătămate, cauzîndu-i acestuia leziuni corporale, însă în cazul în care aceste acțiuni nu erau stopate de către persoanele care au intervenit în conflict pentru a calma persoanele implicate în conflictul dat, acestea puteau avea consecințe mult mai grave.

În motivarea cererii de apel procurorul a mai invocat că prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor menționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Ionița Dan și Ionița Petru, fără a fi supuși răspunderii penale în conformitate cu sancțiunea prevăzută la articolul dat, cu închisoare, fiind aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Apelantul a solicitat admiterea apelului, cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și aplicarea în privința inculpaților a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani fiecare, iar în baza art.90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe termen de probă de 4 ani.

- partea vătămată Mărgineanu Teodor, care a contestat sentința în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, a solicitat aplicarea în privința inculpaților a pedepsei sub formă de închisoare și cu încasarea prejudiciului moral solicitat în acțiunea civilă.

- avocatul Radu Sergiu în numele inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru, a indicat că cauza s-a diferit justiției cu grave încălcări procesuale, nu a fost determinat corect și concret timpul comiterii infracțiunii, scopul urmărit de Mărgineanu Teodor este de a

obține venituri necuvenite sub formă de despăgubiri de la frații Ioniță, care au o stare materială bună.

Conflictul a fost provocat de către partea vătămată, nu este dovedit scopul de a săvârși huliganism și a fost confirmat că inculpații n-au avut intenția de a încălca ordinea publică și această intenție este inventată de procuror.

Avocatul Sergiu Radu a indicat că inculpații au dovedit că ei s-au apărat și în primul rînd onoarea și demnitatea, nici vădita lipsă de respect față de societate nu a existat și nu a fost dovedită. Martorul Șoitu N. este prieten cu Mărginean T. și declarațiile lui sunt subiective, trebuie apreciate critic, nu există nici o probă pertinentă, obiectivă și convingătoare, care să confirme învinuirile aduse. A mai menționat apelantul că cauza dată este bazată pe presupuneri, dar nu pe probe dobîndite legal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, apelurile declarate de către procurorul Cotun Alexandra, partea vătămată Mărgineanu Teodor, avocatul Sergiu Radu în numele inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea hotărîrii atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, criticile cu privire la aprecierea probelor invocate de avocatul Sergiu Radu în numele inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru, în sensul nevinovăției inculpaților, nu sînt argumentate.

Din conținutul apelului nu se desprinde vre-un motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpaților.

Apelantul și-a întemeiat cerințele cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, dar, după cum rezultă din conținutul sentinței, prima instanță s-a ocupat în mod judicios cu această activitate, acordînd deplină eficiență prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, uzînd de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atît a unei aprecieri proprii asupra veridicității fiecărui mijloc de probă în parte, cît și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt și de drept, similară cu cea constatată de prima instanță cu privire la existența infracțiunii, la vinovăția inculpaților, la calificarea faptei reținute în sarcina inculpaților, la pedeapsa aplicată inculpaților.

În cadrul ședinței primei instanțe, inculpații Ionița Dan și Ionița Petru nu au recunoscut vina, pledînd nevinovați.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept al acestora de a nu se auto incrimina or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decît în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală.

Deși nu recunosc vina, vinovăția inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru în săvârșirea

infracțiunii incriminate se dovedește pe deplin atât prin: declarațiile părții vătămate Mărgineanu Teodor, declarațiile martorului Șoitu Nicolae, declarațiile martorului Șargo Mihaela, declarațiile martorului Popovschi Dan, declarațiile martorului Sîrcu Ana, declarațiile martorului Canțer Mihaela, declarațiile martorului Severin Silviu, declarațiile martorului Pereu Stela, declarațiile martorului Adam (Gurulea) Victoria, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice, cât și prin probele scrise, acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel :

- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.11.2013, prin care partea vătămată Mărgineanu Teodor a recunoscut persoana cu nr. 1 ca fiind Ionița Dan, care l-a bătut fără careva motive cu pumnii peste diferite părți ale corpului (f.d. 34, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.11.2013, prin care partea vătămată Mărgineanu Teodor a recunoscut persoana cu nr. 5 ca fiind Ionița Petru, care l-a bătut fără careva motive cu pumnii peste diferite părți ale corpului (f.d. 36, vol.I);

- proces-verbal de ridicare din 12.11.2013 de la Mărgineanu Teodor a două clișee renghenologice pe numele Mărgineanu Teodor și copia certificatelor (chitanțelor) pentru cheltuieli și 4 fotografii (f.d. 39-42, vol.I);

- proces-verbal de ridicare din 12.11.2013 de la Mărgineanu Teodor a cărții medicale ambulatorie pe numele său, extrasul din foaia de observație nr.6616, copia chitanței din 11.11.2013 (f.d. 43-51, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 12.11.2013, prin care Șoitu Nicolae a recunoscut persoana din fotografia nr. 1 că este Ionița Dan care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor de mai multe ori cu pumnii și picioarele (f.d. 61, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 12.11.2013, prin care Șoitu Nicolae a recunoscut persoana din fotografia nr.5 că este Ionița Petru care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor o dată cu piciorul (f.d. 63, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 20.11.2013, prin care Pereu Stela a recunoscut persoana din fotografia nr.1 că este Ionița Dan care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor cu pumnii pe diferite părți ale corpului (f.d. 72, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 20.11.2013, prin care Pereu Stela a recunoscut persoana din fotografia nr.5 că este Ionița Petru, care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor cu pumnii pe diferite părți ale corpului (f.d. 74, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 20.11.2013, prin care Șargo Mihaela a recunoscut persoana din fotografia nr.1 că este Ionița Dan, care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor cu pumnii pe diferite părți ale corpului (f.d. 77, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 20.11.2013, prin care Șargo Mihaela a recunoscut persoana din fotografia-nr.5 că este Ionița Petru, care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 l-a lovit pe Mărgineanu Teodor cu pumnii pe diferite părți ale corpului (f.d. 79, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 28.11.2013, prin care Șargo Mihaela a recunoscut persoana din fotografia nr.4 că este Severin Silviu, care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 a fost prezent în momentul bătăii, însă nu a fost implicat (f.d. 81, vol.I);

-proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 21.11.2013, prin care Popovschi Dan a recunoscut persoana din fotografia nr.5 că este Ionița Petru, care la 28.10.2013 orele 00:00-01:00 a început să vorbească brutal cu Mărgineanu Teodor, însă nu a observat ce făcea el când s-a început bătaia (f.d. 90, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 21.11.2013, prin care Popovschi Dan a recunoscut persoana din fotografia nr.1 că este Ionița Dan, care la 28.10.2013 la orele 00:00-01:00 fără nici un motiv l-a lovit cu pumnii pe Mărgineanu Teodor (f.d. 92, vol.I);

- proces-verbal de recunoaștere după fotografie din 28.11.2013. prin care Popovschi Dan a recunoscut persoana din fotografia nr.4 că este Silviu, familia căruia nu o cunoaște, și care nu a fost implicat în bătaia dată, el numai privea la ceea ce se întâmplă (f.d. 94, vol.I);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între martorul Sîrcu Ana Ion și partea vătămată Mărgineanu Teodor (f.d. 100, vol.1);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între martorul Sîrcu Ana Ion și partea vătămată Șoitu Nicolae Gheorghii (f.d. 101, vol.I);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între martorul Sîrcu Ana Ion și martorul Pereu Stela Fiodor (f.d. 102, vol.1);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Dan Pavel și partea vătămată Mărgineanu Teodor Veaceslav (f.d. 141, vol.I);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Dan Pavel și partea vătămată Șoitu Nicolae Gheorghii (f.d. 143, vol.1);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Dan Pavel și martorul Pereu Stela Fiodor (f.d. 144, vol.1);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Petru Pavel și partea vătămată Mărgineanu Teodor Veaceslav (f.d. 161, vol.I);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Petru Pavel și partea vătămată Șoitu Nicolae Gheorghii (f.d. 162, vol.I);

- proces-verbal de confruntare din 27.11.2013, între bănuitul Ionița Petru Pavel și martorul Pereu Stela Fiodor (f.d. 163, vol.1);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 275 din 07.12.2013, prin care la Mărgineanu Teodor s-au constatat TACC, comoție cerebrală, echimoze suborbitale

bilateral - care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contodent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care duce la dereglarea sănătății pînă la 21 zile și se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d. 108, vol.I).

Astfel, instanța de apel a constatat că aceste probe sînt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpații Ionița Dan și Ionița Petru au comis infracțiunea imputată, prevăzută de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal.

Simpla afirmatie a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpați, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe veridice și pertinente.

Or, prima instanță corect a constatat că, nici unul din inculpați nu neagă faptul că a avut loc un conflict cu partea vătămată Mărgineanu Teodor, însă faptul că în viziunea lor anume partea vătămată este inițiatorul conflictului este irelevant la aprecierea vinovăției, fiind o circumstanță care influențează doar la individualizarea pedepsei.

Referitor la argumentul avocatului precum că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele laturii obiective a infracțiunii încriminate, instanța de apel a menționat că încălcarea grosolană a ordinii publice, rezultă din acțiunile deliberate ale inculpaților care au fost însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate Mărgineanu Teodor, fapt confirmat inclusiv prin raportul de expertiză medico- legală nr. 275 din 07.12.2013, prin care la partea vătămată s-au constatat vătămări corporale ușoare, ceea ce a afectat, grație obrăzniciei deosebite a inculpaților, buna desfășurare a sărbătorii hramului orașului Strășeni și a perturbat liniștea majorității persoanelor ce sărbătoreau sărbătoarea hramului orașului Strășeni.

Nu a putut fi reținut nici argumentul avocatului privind lipsa laturii subiective în acțiunile inculpaților, că inculpații nu au avut intenția de a încălca ordinea publică or, s-au constatat cu certitudine motivele huliganice ale inculpaților, inculpații menționând că careva relații conflictuale cu partea vătămată nu au avut pînă la incident.

Criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată, exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport legal și temeinic, în sensul de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru, în vederea achitării acestora.

Astfel că, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a ajuns în mod justificat la concluzia că în baza probelor pertinente, utile, veridice și concludente acumulate, vina inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. (b) Cod penal a fost demonstrată cu certitudine.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat că motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 din CEDO.

Instanța de apel nu a avut temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii pedepsei inculpaților, după cum solicită procurorul și partea vătămată, or la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Criticele formulate de procurorul apelant prin care se susține că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților a ignorat prevederile art. 61, 75 Cod penal instanța de apel le-a considerat nefondate or, prima instanță le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, și sentința întru totul corespunde prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de apel și-a însușit-o pe deplin, și a cărei reluare nu s-a mai impus.

Instanța de apel a constatat că elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpaților au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a sancțiunii penale stabilite, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, că infracțiunea imputată inculpaților face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpaților care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu au fost judecați, nu s-a constatat prezența în acțiunile lor a unui cinism deosebit așa cum a fost trimis rechizitoriul în judecată, de circumstanța atenuantă: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, de lipsa circumstanțelor agravante, dar și de comportamentul provocator al părții vătămate, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Toate aspectele expuse, au justificat aplicarea pedepsei nonprivative de libertate sub formă de amendă și contrar solicitării procurorului și a părții vătămate, instanța de apel a apreciat că nu se impune reconsiderarea pedepsei aplicate sub aspectul modificării categoriei acesteia, de vreme ce pedeapsa penală, așa cum a fost individualizată de către prima instanță este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul prevederilor art. 75 alin.(2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Nu a putut fi reținut argumentul acuzării privind aplicarea inechitabilă a unei pedepse prea blânde, deoarece la stabilirea pedepsei prima instanță, pe lângă faptul că a luat în considerație circumstanțele atenuante, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a constatat că scopul legii penale, precum și reeducarea inculpaților va fi posibilă fără aplicarea unei pedepse mai aspre, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în limita prevăzută de lege pentru faptele comise.

Cu referire la solicitările invocate în apelul părții vătămate Mărgineanu Teodor privind încasarea în mod solidar de la inculpații Ionița Dan și Ionița Petru a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, instanța de apel a menționat că prejudiciul moral în sumă

a câte 400 lei, încasat de către instanță de la inculpați, este proporțional cu suferințele psihice și fizice cauzate părții vătămate, ținând cont de faptul că însuși partea vătămată a avut un rol activ și provocator la declanșarea acțiunilor huliganice din partea inculpaților.

Astfel că, este justificat cuantumul a câte 400 lei de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate, sume apreciate în acord cu interpretarea tradițională a jurisprudenței naționale, dar și cu interpretarea jurisprudenței CEDO.

Repararea prejudiciului moral prin acordarea sumei a câte 400 lei de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate, s-a apreciat ca fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale, care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății victimei, a naturii și duratei acestora, având în vedere și exigentele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a considerat că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei solicitat de Mărgineanu Teodor, este unul exagerat, or, pornind de la art. 41 CEDO potrivit căruia, cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei, cerința privind încasarea sumei de 100 000 lei nu a putut fi admisă, cu atât mai mult că condamnarea inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru aduce în sine o satisfacție morală pentru partea vătămată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Mărgineanu Teodor, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, deoarece instanța de apel nu a examinat cauza în ordinea prevăzută de art.414 Cod de procedură penală.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- partea vătămată consideră că decizia instanței de apel nu este bazată pe probe pentru menținerea sentinței Judecătoria Strășeni din 25.05.2015;

- cauza n-a fost lămurită în instanța de apel sub toate aspectele, probatoriu este superficial și incomplet;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, precum și acesta este expus neclar - temei de recurs prevăzut de art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală;

- la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.8 Cod de procedură penală și a încălcat prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală conform căruia „toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”;

- au fost încălcate prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală conform căruia „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor”;

- la fel, au fost încălcate și prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, conform căruia instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii;

- la examinarea cauzei și pronunțarea deciziei, motivînd soluția adoptată, instanța de apel a interpretat eronat conținutul probelor puse în baza deciziei, a denaturat vădit sensul și conținutul lor, a rupt din conținutul probelor, dîndu-le apreciere subiectivă, în favoarea inculpaților.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, precum și acesta este expus neclar sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, „ au fost încălcate prevederile art.101 alin. (1) Cod de procedură penală conform căruia „*fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor*”, Colegiul penal

menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă, că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală și cercetate în instanța de fond și de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate Mărgineanu Teodor, declarațiile martorului Șoitu Nicolae, declarațiile martorului Șargo Mihaela, declarațiile martorului Popovschi Dan, declarațiile martorului Sîrcu Ana, declarațiile martorului Canțer Mihaela, declarațiile martorului Severin Silviu, declarațiile martorului Pereu Stela, declarațiile martorului Adam (Gurulea) Victoria, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpaților Ionița Dan și Ionița Petru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că „*decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii, precum și acesta este expus neclar*”, Colegiul penal relevă, că acestea nu se confirmă și că instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor procurorului Cotun Alexandra, părții vătămate Mărgineanu Teodor, avocatului Radu Sergiu ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări. Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută fără modificări.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.124-136, vol. II), instanța

de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra acestui aspect și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, este pur declarativ și constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect a motivat în decizia sa (f.d. 123-136, vol. II), prezența tuturor elementelor infracțiunii incriminate inculpaților. Aceste motive și concluzii instanța de recurs le însușește, considerându-le corecte.

La fel, în recursul depus de partea vătămată Mărgineanu Teodor, se mai invocă pur declarativ ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, fără a avea o motivare în recurs privitor la încadrarea acțiunilor.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanțele judecătorești corect au încadrat juridic acțiunile comise de către Ionița Dan și Ionița Petru, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii ce li se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că „*au fost încălcate prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, conform căruia instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 24, 26, 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității

recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Mărgineanu Teodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Ionița Dan Pavel** și **Ionița Petru Pavel**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin